

[Aage Brusgaard]

ting, der efter vores mening godt kunne tyde på, at der somme tider kommer svar fra Justitsministeriet, der ligesom passer regeringen som fod i hose.

Jeg vil også drage en anden ting frem her. I Retsudvalget er ministeriet blevet direkte anmodet om assistance til udfærdigelse af et ændringsforslag vedrørende privatisering af parkeringskontrollen. Svaret var bl.a., at tilrettelæggelse af en række opgaver er således i vidt omfang overladt til den enkelte kommune, men det var overhovedet ikke det, der var spurgt om. Afslutningen på svaret lød:

»Justitsministeriet har flere gange tidligere besvaret spørgsmål om eventuel privatisering . . . « – ja, der er nemlig blevet spurgt tre gange før om nøjagtig det samme – . . . som tidligere oplyst er parkeringskontrollen efter Justitsministeriets opfattelse en opgave, som derfor ikke bør udlægges til private.«

Justitsministeriet er overhovedet ikke blevet spurgt, om de synes kontrollen skal være privat eller ikke. Der er direkte blevet anmodet om teknisk bistand ved udformningen af en lov, men selv om man har spurgt tre gange, er det umuligt at få et svar.

Jeg har selv spurgt sålydende:

»Såfremt en ejer af en privat udlejningsejendom fratages retten til at udleje en lovligt indrettet lejlighed, vil der da ikke være tale om ekspropriation?«

Svaret var:

»Det må bero på et skøn . . . « – og ligeledes: »Spørgsmålets besvarelse beror således på et samlet skøn . . . « og alt det dér. Altså overhovedet ikke et svar på det stillede spørgsmål.

Formanden har rejst sig, så jeg kan tænke mig, at min taletid er udløbet, men jeg vil lige afslutningsvis sige om den meget omtalte 2-meter-bræmme, som er blevet pålagt landbruget, at vi stillede det spørgsmål til Justitsministeriet, om det ikke var i strid med grundloven. Justitsministeriet svarede, at man ikke vurderede, at det er imod grundloven, men både Tolvmandsforeningen, Husmandsforeningerne og Landboforeningerne har engageret hver deres jurister, og de mener det modsatte. I sådanne tilfælde var det altså skönt for Fremskridtspartiet at have en uvildig instans til at komme med en bedømmelse, for ellers får vi mistanke om, at . . .

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Taletiden er brugt. I denne sal er det den fungerende formand, der bestemmer.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg siger undskyld uanset partifarve.

Ole Espersen (S):

Nu nævnte hr. Aage Brusgaard eksempler på, at man havde fået tre forskellige svar på samme spørgsmål. Får vi et lovvurderingsråd, kan det godt være, at vi får seks forskellige svar på samme spørgsmål, men det gør ikke spor, for det er det, vi skal have, og det anfægter hr. Gammelgaards argumenter. Vi skal ikke have entydighed og en sammenbanket enighed, det er argumenterne og forslag til konklusioner, vi har brug for, og her synes jeg godt at alle må kunne forstå, at der er brug for et organ, som vi kan forvente er helt uvildigt, ligesom man har det i langt de fleste andre lande. Det behøver ikke at være nogen konkret anklage mod nogen som helst, men det er der altså brug for.

Jeg synes også, at hr. Aage Brusgaards eksempler viste, at det ikke altid er så nemt, som hr. Gammelgaard sagde, bare at trække på Justitsministeriet. Det kan også godt være problematisk en gang imellem. Når jeg siger det her, og specielt til hr. Gammelgaard, er det, fordi jeg faktisk håber, at vi så vidt muligt både kan få en bred enighed om at se på de problemer og få dem løst, og jeg synes, at Det Konservative Folkeparti måske var det parti, der virkede mest negativt.

Derfor vil jeg også nævne et par eksempler, hvor jeg synes, at hr. Gammelgaards argumentation måske ikke helt holder. Hvad nu, hvis de er internt uenige, siger hr. Gammelgaard. Jamen det gør ikke spor, som jeg sagde for lidt siden. Så må vi se på deres argumenter, som vi ser det omkring debatten om Den Europæiske Union. Der kan godt være to, der er uenige, men hvor er det dejligt at se, hvordan de ser på tingene ud fra hver deres synsvinkel, og hvordan de argumenterer. Det er det, vi har brug for.

Hvad nu, hvis dette lovvurderingsråd og Justitsministeriet er uenige? Jamen når vi gerne vil have det, skyldes det bl.a., at vi måske en gang imellem tror, at de er uenige, så det må vi være glade for. Så får vi deres argumentation, og så er det vores ansvar, som fru Ebba Stran-